

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Viorel Cociug,
reprezentat de avocatul Eduard Melnic,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Viorel Cociug către Agenția Proprietății Publice, terț ÎS „Stațiunea
Tehnologico-Experimentală Maximovca” (în proces de insolabilitate) cu
privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 8 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 3ra-314/24
NR. PIGD 2-20142547-2ra-03042024)*

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Recursul este vădit neîntemeiat.
Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.
Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de
casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru: jud. V. Sîrbu
Curtea de Apel Chișinău: jud. V. Negru, E. Palanciuc, A. Roșu

17 septembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Viorel Cociug, reprezentat de avocatul Eduard Melnic,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stanilă,

Oxana Parfeni, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 12 noiembrie 2020, Eduard Melnic a depus cerere de chemare în judecată către Agenția Proprietății Publice, terț Î.S. „Stațiunea Tehnologico-Experimentală „Maximovca” solicitând, suspendarea executării și anularea ordinului nr. 41-P din 5 octombrie 2020 „Cu privire la încetarea contractului de management între Fobdator și directorul interimar al Î.S. „Stațiunea Tehnologico- Experimentală „Maximovca” (în procedura de insolvabilitate); restabilirea lui Viorel Cociug în funcția de director interimar al Î.S. „Stațiunea Tehnologico- Experimentală „Maximovca”; compensarea prejudiciului moral în cuantum 50 000; compensarea cheltuielilor de judecată. Totodată, a fost solicitată aplicarea măsurilor de asigurare prin interdicția operării modificărilor (f. d. 4-9, vol. I).

2. În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că în baza contractului de management nr.19 din 17.05.2016, ordinului Institutului științifico-practic de biotehnologii în zootehnie și medicină veterinară nr. 27-c din 17.05.2016, începând cu 17.05.2016, temporar, până la desemnarea prin concurs a administratorului întreprinderii, a fost numit în funcția de director interimar al ÎS ”Stațiunea Tehnologico-Experimentală Maximovca”.

3. În baza hotărârii Guvernului nr.902 din 06.11.2017 ”Cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Proprietății Publice”, începând cu data de 10.11.2017, atribuțiile de fondator al ÎS ”Stațiunea Tehnologico-Experimentală Maximovca” au fost preluate de către Agenția Proprietății Publice, care, în conformitate cu art. 7 alin. (3) din Legea nr. 246 din 22.11.2017 cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală,

are competența de a desemna și elibera din funcție administratorul întreprinderii de stat.

4. Reclamantul a relevat, că până la transmiterea ÎS ”Stațiunea Tehnologico-Experimentală Maximovca” în gestiunea Agenției Proprietății Publice, în baza hotărârii Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2016 (Dosar nr. 2i-447/16), în privința ÎS ”Stațiunea Tehnologico-Experimentală Maximovca” a fost intentată procedura de insolabilitate, care este în derulare până în prezent, fiind suspendată activitatea organelor de conducere ale întreprinderii cu ridicarea dreptului de administrare.

5. A menționat reclamantul că prin ordinul Agenției Proprietății Publice nr.41-P din 05.10.2020 ”Cu privire la încetarea contractului de management între Fondator și directorul interimar al ÎS ”Stațiunea Tehnologico-Experimentală Maximovca” (în procedura de insolabilitate din 25.07.2016), s-a ordonat următoarele: „1. Se preavizează dl Viorel Cociug, director interimar al ÎS ”Stațiunea Tehnologico-Experimentală Maximovca” despre încetarea Contractului de management între Fondator și directorul interimar al ÎS ”Stațiunea Tehnologico-Experimentală Maximovca” nr.19 din 17.05.2016, la data de 06.11.2020; 2. A înceta Contractul de management între Fondator și directorul interimar al ÎS ”Stațiunea Tehnologico-Experimentală Maximovca” nr.19 din 17.05.2016, dl Viorel Cociug, la data de 06.11.2020; 3. Domnului Viorel Cociug i se vor calcula și achita din contul ÎS ”Stațiunea Tehnologico-Experimentală Maximovca”, toate plățile ce i se cuvin, conform prevederilor actelor normative în vigoare; 4. Organul executiv al ÎS ”Stațiunea Tehnologico-Experimentală Maximovca”, va asigura instituirea comisiei de predare-primire a ștampilelor, actelor și bunurilor întreprinderii, cu întocmirea actului de predare-primire respectiv; 5. Se pune în sarcina dlui Viorel Cociug depunerea declarației de avere și interese personale, în termen de 30 zile din data intrării în vigoare a prezentului ordin; 6. Direcția administrare corporativă va aduce la cunoștință dlui Viorel Cociug, sub semnătură, prevederile prezentului ordin; 7. În cazul dezacordului cu prezentul ordin, în conformitate cu art.164 alin.(1), art.165 alin.art.166 Cod administrativ nr. 116/2018, dl Viorel Cociug este în drept să se adreseze cu cerere prealabilă, în termen de 30 de zile de la comunicare sau notificare, către Agenția Proprietății Publice, MD-2012, Chișinău, Piața Marii Adunări Naționale, nr.1; 8. Controlul asupra executării prezentului ordin se pune în sarcina Directorului general adjunct, dlui Corneliu Soltan.”

6. Viorel Cociug, a susținut că reieșind din conținutul ordinului, acesta a fost bazat pe prevederile art.263 lit. c) din Codul Muncii nr.154/2003; art.7 alin.(3) și art. 9 alin. (6) din Legea nr. 246/2017 cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală; Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Proprietății Publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.902/2017; pct.7.3 din Contractul de management între Fondator și directorul interimar al ÎS ”Stațiunea Tehnologico-Experimentală Maximovca” nr. 19 din 17.05.2016.

7. A susținut reclamantul, că ordinul Agenției Proprietății Publice nr. 41-P din 05.10.2020 în conformitate cu prevederile art.10 al.(1) Cod administrativ, este un act administrativ individual, emis de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice prin încetarea raporturilor juridice de muncă, iar din punct de vedere al categoriei actelor administrative individuale, stabilite de art.11 alin. (1) Cod administrativ, ordinul este unul defavorabil, deoarece îi afectează dreptul la muncă.

8. Reclamantul a înaintat cerere prealabilă în adresa Agenției Proprietății Publice la data de 20.10.2020, prin care a solicitat anularea integrală a ordinului. Prin referința nr.14-05-5697 din 05.11.2020, s-a respins cererea prealabilă înaintată ca fiind inadmisibilă. Astfel, reclamantul a considerat că, soluționarea cererii prelabile a avut loc cu încălcarea modului stabilit de art.168 Cod administrativ.

9. Viorel Cociug a susținut că, potrivit conținutului referinței nr.14-05-5697 din 05.11.2020, rezultă, că ordinul nr. 41-P din 05.10.2020, a fost emis din motivul admiterii unei încălcări grave, însă admiterea unei încălcări grave a legislației nu este abordată în ordinul nr. 41-P din 05.10.2020, or, acesta stipulează clar temeiul concedierii: prevederile art. 263 lit. c) Codul muncii (în alte cazuri prevăzute de contractul individual de muncă): pct.7.3 din Contractul de management între Fondator și directorul interimar al ÎS ”Stațiunea Tehnologico-Experimentală Maximovca” nr.19 din 17.05.2016.

10. A indicat că actul administrativ individual scris, în conformitate cu art.31 Cod administrativ, trebuie să fie motivat. Din conținutul ordinului din 05.10.2020, se distinge clar, că încetarea raporturilor juridice de muncă este motivată prin prisma prevederile art.263 alin. c) Codul Muncii (în alte cazuri

prevăzute de contractul individual de muncă); pct.7.3 din Contractul de management între Fondator și directorul interimar al ÎS ”Stațiunea Tehnologico- Experimentală Maximovca” nr. 19 din 17.05.2016.

11. A precizat că, desfacerea, din inițiativa angajatorului, a contractului de management nr. 19 din 17.05.2016, încheiat între Fondator și directorul interimar al ÎS ”Stațiunea Tehnologico-Experimentală Maximovca”, nu stabilește expres care din cazurile stipulate în pct.7.3. al contractului au servit temei pentru eliberarea directorului interimar din funcție, până la desemnarea prin concurs a administratorului ÎS ”Stațiunea Tehnologico-Experimentală Maximovca”, acesta fiind posibil de constatat doar potrivit referinței din 05.11.2020, admiterea unei încălcări grave a legislației.

12. Consideră că la emiterea actului administrativ, Agenția Proprietății Publice a încălcat prevederile art. 94 Cod administrativ, care stipulează în mod imperativ că, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Caracterul ilegal al actului administrativ individual emis, ține de încălcarea competenței strict reglementate de art.7 alin.(3) din Legea cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală, în conformitate cu care, fondatorul întreprinderii de stat eliberează din funcție administratorul întreprinderii de stat doar în cazul când există propunerea Consiliului de administrație, ceea ce nu se regăsește în cazul dat.

13. Reclamantul a considerat, că o astfel de propunere a Consiliului de administrație nu poate exista din simplu motiv că, activitatea organelor de conducere a întreprinderii de stat, conform actului judecătoresc din 11.07.2016, este suspendată, iar în conformitate cu art.8 alin.(9) din Legea cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală, în legătură cu inițierea procesului de insolvență în privința ÎS „Stațiunea Tehnologico-Experimentală Maximovca”, care derulează până în prezent, consiliul de administrație nu activează, deoarece împuternicirile membrilor au încetat de drept.

14. În opinia reclamantului, încălcările constatate urmează a fi catalogate drept vicii deosebit de grave, care afectează dreptul la muncă, fapt care constituie temei pentru declararea nulității actului administrativ individual.

15. De asemenea, indică reclamantul că, desfacerea raporturilor juridice de muncă din inițiativa angajatorului, în baza actului administrativ contestat, care în opinia sa are un caracter ilegal, servește temei pentru operarea modificărilor în Registrul de stat al persoanelor juridice la Capitolul ”Administrator”, în conformitate cu art. 34 ale Legii nr. 220-XVI din 19.10.2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali, acestea fiind în vigoare din momentul înregistrării lor.

16. Reclamantul a invocat că prin destituirea în mod ilegal din funcție, i-a fost cauzat un prejudiciu moral, exprimat prin retrăiri, suferințe morale. Normele de drept, statuate în art.90 din Codul muncii, obligă angajatorul, în cazul eliberării nelegitime din serviciu, de a compensa prejudiciul moral cauzat, care nu poate fi mai mic decât un salariu mediu lunar al salariatului. În acest context, pretinde încasarea prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei, acesta fiind unul echitabil, care urmează a fi reparat de către angajator.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

17. Prin hotărârea din 30 septembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Viorel Cociug către Agenția Proprietății Publice privind anularea ordinului nr. 41-P din 5 octombrie 2020 „Cu privire la încetarea contractului de management între Fondator și directorul interimar al Î.S. „Stațiunea Tehnologico-Experimentală „Maximovca” (în procedura de insolvență); restabilirea lui Viorel Cociug în funcția de director interimar al Î.S. „Stațiunea Tehnologico- Experimentală „Maximovca”; compensarea prejudiciului moral în cuantum 50 000; compensarea cheltuielilor de judecată. (f. d. 94, 102-114, vol. I).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

18. La 8 octombrie 2021, Viorel Cociug, a declarat apel nemotivat (f. d. 100, vol. I), împotriva hotărârii din 30 septembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, iar la 17 decembrie 2021 a declarat apel motivat, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii de admiterea a cererii de chemare în judecată depusă de Viorel Cociug (f. d. 144-146, vol. I).

ASPECTE DE PROCEDURĂ

19. Prin încheierea din 29 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost declinată competența la examinarea în ordine de apel a cauzei civile nr. 3a-973/22 în favoarea judecătorilor completelor specializate în materie civilă de drept comun ale Curții de Apel Chișinău (f. d.182, 183-186).

20. Prin încheierea din 20 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost ridicat conflict negativ de competență (f. d. 190-191).

21. Prin încheierea din 25 ianuarie 2023 a Curții Supreme de Justiție, s-a constatat competența completului specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău (f. d. 190-191).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

22. Prin decizia din 8 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Viorel Cociug împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani din 30 septembrie 2021 (f. d. 217, 218-234, vol. I).

23. Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, analizând legalitatea hotărârii pronunțate de către instanța de fond în raport cu prevederile art.225 Cod administrativ, a menționat că aceasta urmează a fi menținută, or, prima instanța a elucidat și constatat pe deplin circumstanțele cauzei, a verificat și apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

24. Instanța de apel, a remarcat că potrivit clauzei contractuale înserate în pct. 7 al contractului de management între Fondator și directorul interimar al întreprinderii de Stat ”Stațiunea Tehnologico-Experimentală ”Maximovca” nr.19 din 17.05.2016, părțile semnatare au stabilit că: *„7.1. În cazul modificării esențiale a condițiilor de administrare conform actelor normative, fiecare dintre părți are dreptul să inițieze modificarea sau completarea prezentului Contract. Modificările și completările vor fi perfectate printr-un acord adițional semnat de părți. Dacă una din părți*

refuză să încheie acordul respectiv, ea este obligată să argumenteze în scris refuzul său. 7.2. Acțiunea prezentului Contract încetează: - la data expirării termenului Contractului; - prin acordul părților; - din inițiativa Fondatorului sau a Administratorului până la expirarea termenului Contractului; - în alte temeiuri prevăzute de legislația Republicii Moldova. 7.3. Administratorul poate fi eliberat din funcție, cu preavizarea lui în scris cu o lună înainte, iar prezentul Contract poate fi reziliat din inițiativa Fondatorului până la expirarea termenului de valabilitate în cazul: - lichidării întreprinderii; - încălcării repetate, pe parcursul unui an, de către Administrator a obligațiilor sale contractuale; - dacă anterior au fost aplicate sancțiuni disciplinare; - unei încălcări grave de către Administrator a legislației sau obligațiilor contractuale; - în baza altor temeiuri prevăzute de legislația muncii a Republicii Moldova; 7.4. Administratorul are dreptul la demisie înainte de expirarea termenului contractului individual de muncă, cu informarea în scris a Fondatorului, cu o lună înainte, în cazul: - neexecutării sistematice de către Fondator a obligațiilor contractuale; - adoptării de către Fondator a deciziilor ce conduc la limitarea competenței sau încălcarea drepturilor Administratorului; - intervenției în activitatea Administratorului care poate conduce sau a condus la rezultate economico-financiare negative pentru întreprindere; - incapacității de muncă care împiedică executarea obligațiilor contractuale; - altor motive întemeiate.”

25. Completul judiciar a considerat relevante la caz și reglementările legale statuate la art.7 alin.(3) al Legii cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală nr. 246 din 23.11.2017, în conformitate cu care, fondatorul întreprinderii de stat desemnează și eliberează din funcție administratorul întreprinderii de stat, la propunerea consiliului de administrație. Fondatorul întreprinderii de stat transmite atribuțiile de administrare a patrimoniului și de desfășurare a activității de întreprinzător administratorului în baza contractului individual de muncă. În acord cu art.9 alin.(6) din aceeași Lege, în cazul în care administratorul întreprinderii de stat a admis încălcarea legislației în vigoare, consiliul de administrație propune fondatorului sancționarea sau eliberarea din funcție a acestuia.

26. Cu referire la încetarea contractului de management între Fondator și directorul ÎS ”Stațiunea Tehnologico-Experimentală ”Maximovca (în procedură de insolabilitate din 25.07.2016) prin ordinul nr. 41-P din 5 octombrie 2020, Colegiul a reținut prevederile art.263 alin. c) din Codul Muncii, art.7 alin.(3) și art.9 alin.(6) din Legea nr.246/2017 cu privire la

întreprinderea de stat și întreprinderea municipală, Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Proprietății Publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 902/2017, pct. 7.3 din Contractul de management între Fondator și directorul interimar al ÎS ”Stațiunea Tehnologico-Experimentală Maximovca” nr. 19 din 17.05.2016.

27. Instanța de apel a subliniat că, reieșind din procesul-verbal de constatare a refuzului confirmării prin semnătură a comunicării ordinului de încetare a contractului individual de muncă din 06.10.2020, rezultă că Viorel Cociug a luat cunoștință cu ordinul nr. 41-P din 05.10.2020, dar a refuzat să confirme prin semnătură comunicarea actului administrativ.

28. Totodată, Colegiul a reținut demersul Comisiei Agricultură și Industrie Alimentară CAI-04 nr. 241 din 22.07.2020, prin care s-a adus la cunoștință Agenției Proprietății Publice faptul încălcării de către cet. Cociug Viorel a regimului juridic de nedeclarare a averii, constatat prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău nr.3r-291/20 din 29.06.2020, care concomitent constituie obiect al cauzei penale privind învinuirea în baza art.352/1 Cod penal, aflate pe rolul Judecătoriei Anenii Noi (sediul Central), precum și încălcării regimului juridic al conflictului de interese, coroborat cu neexecutarea pe parcursul ultimilor doi ani a Planului procedurii de restructurare, și a considerat necesar de a dispune încetarea raporturilor de serviciu cu directorul interimar al ÎS ”STE Maximovca” Cociug Viorel bazat pe contractul de management nr.19 din 17.05.2016 și desemnarea până la organizarea concursului a unui alt director interimar care să dispună de studii în domeniul de profil.

29. Instanța de apel a menționat decizia comitetului creditorilor (procesul-verbal al ședinței comitetului creditorilor ÎS ”Stațiunea Tehnologico-Experimentală Maximovca” (în procedură de restructurare) din 01.10.2020), prin care s-a dispus: *„... a lua act de demersul Agenției Proprietății Publice nr. 05-05-4891 din 29 septembrie 2020 și a lăsa la discreția fondatorului Agenția Proprietății Publice adoptarea deciziei privind demiterea directorului interimar al ÎS STE „Maximovca” - Cociug Viorel...”*

30. Instanța de apel a specificat ca la baza încetării raportului de muncă a fost încălcarea de către reclamantul/apelantul Cociug Viorel a pct.7.3 din Contractul de management nr.19 din 17.05.2016, art. 263 alin. c) din Codul Muncii și art.9 alin.(6) din Legea nr.246/2017, decizia irevocabilă a

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău nr.3r- 291/20 din 29.06.2020/20, prin care s-a menținut încheierea Judecătorei Chișinău (sediul Râșcani) din 06 aprilie 2020 privind încălcarea regimului juridic al declarării averii și intereselor personale, precum și decizia Comitetului creditorilor (proces-verbal al ședinței comitetului creditorilor ÎS ”Stațiunea Tehnologico-Experimentală Maximovca” (în procedură de restructurare din 01.10.2020).

31. Instanța de apel, a punctat că în legătură cu încălcările stabilite, prin ordinul nr.41-P din 05.10.2020 s-a dispus încetarea contractului de management nr.19 din 17.05.2016 încheiat cu reclamantul/apelant Cociug Viorel.

32. Cu referire la argumentul apelantului privind nerespectarea de către autoritatea pârâtă a prevederilor art.7 alin. (3) al Legii cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală nr.246 din 23.11.2017, a considerat că instanța de fond corect l-a apreciat ca fiind unul neîntemeiat, or, Adunarea/Comitetul creditorilor, substituie Consiliul de administrație, iar Agenția Proprietății Publice a remis în adresa Comitetului creditorilor, demersul nr. 05-05-4891 din 29.09.2020, prin care s-a solicitat examinarea chestiunii privind destituirea lui Cociug Viorel din funcția de director interimar. Respectiv, luând act de demersul înaintat, Comitetul creditorilor al ÎS ”STE Maximovca” s-a întrunit în ședința la data de 01.10.2020 și a hotărât să lase la discreția Fondatorului – la caz – Agenția Proprietății Publice, adoptarea deciziei privind demiterea directorului interimar, Viorel Cociug.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

33. La 22 martie 2024, Viorel Cociug, reprezentat de avocatul Eduard Melnic a declarat recurs împotriva deciziei din 8 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel. (f. d. 4-6, vol. II).

SOLICITAREA RECURENTULUI

34. În motivarea recursului, recurentul Viorel Cociug, a invocat că decizia din 8 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău este bazată în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

35. Art. 434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

36. Completul de judecată conchide că recurentul, s-a conformat prevederilor art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă și a depus în termen recursul, or, copia deciziei motivate a fost expediată în adresa avocatului la 16 februarie 2024, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică (f. d. 235), iar cererea de recurs a fost depusă la 22 martie 2024 (f. d. 4-6, vol. II).

37. Ulterior, în adresa Agenției Proprietății Publice a fost expediată copia recursului declarat de Viorel Cociug, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de expediere anexată la materialele dosarului (f. d. 11, vol. II).

38. Însă, până la examinarea admisibilității recursului, Agenția Servicii Publice nu a făcut uz de dreptul său procedural și nu au depus referință prin care să-și expună poziția procesuală pe marginea criticilor formulate în recurs.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

39. Art. 433 alin. (1) lit. (f) din Codul de procedură civilă

(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

40. Art. 432 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

41. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

42. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

43. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

44. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

45. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă că aceasta s-ar baza în mod

determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

47. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

48. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretării și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

49. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

50. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo

împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

51. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

52. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de Viorel Cociug ca fiind inadmisibil.

53. Ținând cont de cele expuse *supra* și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Viorel Cociug, reprezentat de avocatul Eduard Melnic, împotriva deciziei din 8 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni